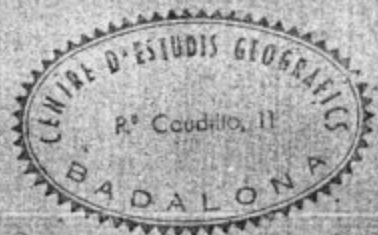

MATARÓ

AGRUPACIO CIENTIFICO - EXCURSIONISTA • C. CATOLIC

Guíndola

RECULL ANYAL D'ACTIVITATS D'ESCALADA I D'ESPELEOLOGIA

1965

Conjuntament amb tres companys ens vam desplaçar a la regió del Mestrat, concretament al poble de Bel (prop de Rosell).

Sabíem que Bel era un racó de món, i vàrem decidir anar-hi a passar uns dies. Hi havia un camí fet de nou, que l'obriren per a poguer passar la trilladora.

El viatge fou dur, ja que constava de tres hores de pujada i anàvem carregats. Quan arribem a Bel, ens trobem més o menys amb el que esperàvem: un poblet petit (encaira que durant aquests dies hi havia quelcom més d'aglomeració, ja que ens trobàvem amb el personal de la trilladora, amb els quals va néixer bona amistat).

Cada dia per la nit ens plovia un xic. Un dia que dormíem al rentador del poble, ens vàrem trobar que les dones que anaven a rentar al matí següent, ens despertaren sobtadament.

A causa d'una pluja molt forta, la tenda de companya se'ns va omplir de cucs i dormírem en un taller ple de rates. Una altre dia va fer una pedregada.

Per tant, els dies d'estança allà dalt foren molt accidentats. Això sí, ho passàrem molt bé.

D'allí férem cap al massís de "La Pena" (1.005 metres) a on segons referències s'hi trobaven cavitats.

Poguèrem explorar-ne dues: l'avenc de "La Saleta" o "Desfeta" (20 metres) i l'avenc de "L'Auela Masa" (25 metres).

L'estudi efectuat durant els tres dies sojornats en aquells paratges fou bastant superficial, pel que es deixà l'estudi a mitges, pensant que per l'Expedició Espeleològica de Setmana Santa, es podrien continuar els estudis en aquella regió, i per tant molt més exactes.

Per tal motiu, a continuació, en lloc d'efectuar un resum de la geologia de la regió em limitaré a descriure solament l'estudi de les dues cavitats explorades.

Components: Segimon Niñerola, Joan A. Campá i Eduard Clavell.

Eduard Clavell

Resum de les cavitats explorades

"AVENC DE L'AUCLA MASA"

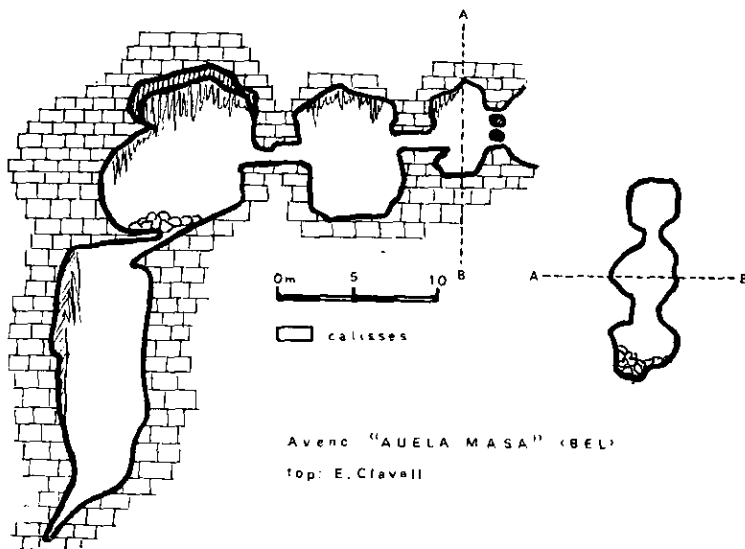
El matí següent després d'haver arribat, ens dirigim vers «La Pena», massís en el qual han estat localitzades dues cavitats.

Per arribar-hi cal agafar un corriol que segueix direcció S.E. el qual després d'atravessar les Planes de Bel i un turó que té la mateixa alçada que «La Pena», condueix a l'avenc, el qual està al mateix costat del corriol.

Consta d'una entrada de tres boques, i és una cova-avenc de petites dimensions. Segons la gent de les rodalies fa molts anys, sortien bruixes que es menjaven els «xiquets».

La cavitat està enclavada en calisses de l'Aptià (Cretàsic). Aquestes calisses són molt riques en CO₂ pel que estan plenes de **lapiç**.

Comença amb una cova en la que s'hi pot entrar a peu pla. Té tres sales d'igual formació (per conducció d'aigua) però de diferents dimensions. El pas entre les mateixes és molt estret i original. En la última sala, molt rica en concrecions, sobre tot en el sostre el qual té forma d'arcada. No cal dir que la formació de les parets i el terra era completa-

ment erosionat, pel que era molt agradable de contemplar.

En l'última sala hi havien derrubis, els quals després de treure'ls, logràrem desobrir un forat que donava al començament d'un pou. Tan punt es començava a baixar l'escala quedava penjada en el buit, fins arribar al fons. Al final hi havien derrubis i acabava en una diaclasse en forma d'embut. Tota la part del pou era pobre en concrecions, n'obstant, se'n apreciaven algunes al sostre.

Els ossos que es trobaren al final del pou eren de guineu.

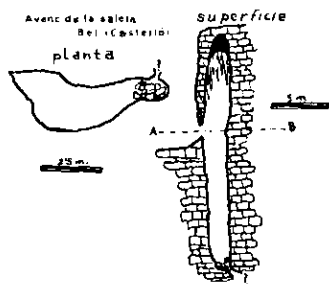
PROFUNDITAT: Vint-i-cinc metres.

MATERIAL: Un electro i una corda de vint metres, i dos mosquetons.

DESCENS: Segon dia d'exploració, per Joan A. Campà, Segimon Niñerola i Eduard Clavell.

"AVENC DE LA SALLETA o DESFETA"

L'exploració d'aquest avenc, es feu el mateix dia que l'anterior.

El desplaçament, és idèntic i solament cal desviar-se un xic abans d'arribar a «la Pena» i anar a un turó que hi ha al costat.

Consta solament d'un pou i l'entrada està en la meitat.

Té abundància de concrecions, sobretot en el sostre (el qual està quasi arran de superfície). Al final del pou, hi havien derrubis, els quals després de forçar-los un xic, aconseguírem obrir un petit pas per la banda inferior, però no poguérem franquejar-lo.

Té les mateixes característiques que l'anterior, o sigui que està format per erosió a causa d'infiltra-

cions capdaloses pel sostre.

La causa de tenir l'entrada a la meitat, és degut a què l'erosió que abans esmentava, centra a seva acció sobre una diaclassa.

Les concrecions del sostre eren molt abundoses i boniques.

PROFUNDITAT: Vint metres (a partir del sostre).

MATERIAL: Un electro i vint metres de corda.

DESCENS: Segon dia, per Joan A. Campà i Eduard Clavell.

Eduard Clavell

Crònica de l'expedició a Bel

(Castelló)

Grup B

El dijous dia 15 a les quatre del matí, érem set els components de l'equip destinat a Castelló per tal de realitzar les exploracions espeleològiques que cada any han estat efectuades per les diades de Setmana Santa, concretament al poble de Bel.

Sortim de l'estació amb direcció a Barcelona, on hi fem transbord, enllaçant amb un tren que ens deixarà a Tortosa.

A quarts de nou, entrem a Tarragona. Hem vist la Torre dels Escipions. Arribem a Tortosa prop de les dotze, havent vist les fèrtils terres formades pel delta de l'Ebre (a on hi existeixen extenses plantacions d'arròs).

Tenim ganes de visitar Tortosa, però el temps no ens ho ha permès ja que és necessari que a la una, agafem un cotxe que té de conduir-nos a Rosell. Per aquest motiu, so-lament tenim el temps just per a comprar algunes coses i tirar unes fotografies a l'Ebre en el seu pas per la població.

Ja havia tombat el dia i èrem al començament de la tarda, el sol era molt calorós el paisatge que s'obria als nostres ulls era inhòspit, sec i pedregós, i molts optàrem per fer una dormida ja que no aconseguíem distreure'ns amb el paisatge que divisàvem.

Eren les tres quan per fi, arribem a Rosell. En el poble, ens esperen dos dels components del nostre Grup, que havien arribat uns dies abans. Ens feren un bon acolliment i ens convidaren a dinar, la qual cosa ens va venir estupendament ja que gairebé tothom hauria hagut d'alimentar-se de conserves. Una vegada associats i ben carregats empenem la marxa fent l'última etapa del viatge que finalitzà a Bel, després d'una inacabable carretera de sorra, arriban-t'hi aproximadament tres hores després.

Bel és un poble petit. Tan sols té un carrer principal que és a on hi desemboquen totes les cases habitades, les restants són ocupades per bestiar o aprofitades com a pallisses. Tot el poble era molt net (tant com les seves cares).

Ens instal·làrem en una pallisa situada a l'entrada del poble. La manduca ens la servien a l'hostal (?) a on al final de la jornada cantàvem cançons de remembrança.

Els dies que seguiren de l'expedició, ens portaren una relativa activitat.

El dia 16, de bon matí i amb un vent fortíssim, dirigim les nostres passes vers la cavitat situada prop del Mas d'Inça. Voltem per tota la mola de St. Domènec, massís situat a l'esquerra del nostre objectiu. Portàvem un senyor del poble que feia de guia, el qual no ens volia acompanyar i va costar molt de convence'ri, degut a una terrorífica superstició que regna en tot el poble respecte a les cavitats. El poble ens presentava aquest avenc com el més profund i més gran de tots aquells paratges. Un cop explorada la cavitat donà una profunditat màxima de 70 metres, (composta per grans sales i nombroses galeries, les quals ens portaren molt de temps l'explorar-les degudament). No es pogueren acabar tots els treballs, pel que fou necessari deixar-ho per al dia següent. A aquesta cavitat se li va posar el nom de "Avenc d'Inça".

La tornada al poble, a l'igual que la sortida del matí, fou una cosa molt curiosa, gairebé un espectacle. Cal dir que, en general, la gent era molt esquerpa. Els homes ens miraven i s'anaven acostant, les dones sortien al balcó o a la porta, les noies miraven per darrera de la finestra, al contrari dels nois que ens seguien fent una processó. Miraven

estranysats i torbats el material que fèiem servir: ferros recargolats i que tenien forma d'escola, cordes massa primes per poder aguantar el pes d'una persona (?) segons ella i les botes tan grosses que portàvem

Al matí següent, l'equip es dividí en tres grups. L'un es dirigí al mateix lloc del dia anterior per tal d'acabar les exploracions de l'Avenc d'Inça; un altre grup fou encarregat d'agafar el material innecessari que hi havia en el mentat avenc i traslladar-lo al tercer grup que s'havia desplaçat a un altre lloc amb la intenció de començar l'exploració d'una altra cavitat. Mes el grup d'enllaç, degut a causes diverses i involuntàries a tots, es va extraviar, separant-se uns set quilòmetres del seu objectiu. Així, doncs, el tercer grup només aconseguí baixar fins a divuit metres, faltant-los-hi material per a completar l'exploració. N'obstant, mentres cercaven aquesta cavitat, trobaren un forat que resultà ésser una cova de petites dimensions i que es batejà amb el nom de "Cova del Pastor", per ésser un d'aquests típics personatges qui ens ajudava en la búsqueda, la qual tenia quinze metres de longitud.

El darrer dia d'estada al poble, l'equip va dividir-se en dos grups. El primer es dirigí a l'avenc inacabat del dia anterior i que un cop explorat donà una profunditat total de trenta-cinc metres. Aquest avenc fou batejat amb el nom de "Avenc de la Jonquera", recordant el nom de la riera que hi ha allà aprop. Un segon grup es desplaçà a una cavitat situada al massís de La Mola, i la seva profunditat fou de divuit metres. Es pot dir que relativament fou el de més fàcil accés, ja que estava situat prop del poble.

Cal destacar els obstacles trobats en la pràctica, ja que totes les cavitats es trobaven situades en llocs molt distants del poble i, a més, el poble no va respondre tal com pensàvem, ja que gairebé tot ens ho vàrem fer nosaltres.

No podem deixar d'esmentar que, al revés de la gent de Bel, supersticiosa i per tant incapaç d'ajudar-nos en el nostre treball, altres persones, concretament del poble de Rosell, ens varen oferir un bon acolliment i gran ajuda.

Agraïm, doncs, a la família Niñerola, la seva col·laboració i preuada activitat vers la nostra expedició.

Es feren també dues coves que resultaren no tenir gens d'importància; pel que no en tenim ni referència.

Quan ens preparàvem per al retorn, des de Rosell ens enviaren una missiva en lat que ens assabentaven d'altres llocs amb cavitats que prometien molt. De tenir prou temps per anar-hi, les hauríem explorat.

Les jornades en mig d'aquelles terres, d'aquells pobles, d'aquella gent i d'aquells forats, passaren depressa... molt depressa, ja que a l'endemà a primera hora i després de despedir-nos empeníem el camí de retorn.

D'aquesta manera donaven fi a la que havia estat la primera expedició de tanteig per aquelles terres de Castelló, desconegudes per tots nosaltres.

D'una cosa ens vàrem convèncer: de que havíem fet un bon treball i teníem ganes de prosseguir.

Expedicionaris: Francesc Masriera (cap de l'expedició), Pere Busquets, Toni Coll, Jaume Clupés, Jaume Samper, Jordi Coll, Joan Solà, Segimon Niñerola i Eduard Clavell. Els dos últims, com a directores científics.

Jaume Clupés

Resum de la Geologia de Bel (Baix Mestrat)

El Baix Mestrat posseeix unes característiques Geològiques generals molt semblants a Garraf, si bé degut a una major extensió i a altres causes diverses, és possible que revesteixi unes particularitats pròpies. Com aquest, està format per un gran paquet de materials cretàtics on també la seva successió estratigràfica és també molt semblant. Es donen igualment fenòmens kàrstics i posseeix una gran complexitat tectònica.

El Poble de Bel, està situat en mig d'una massa de margues molt calcàries, extraordinàriament dures, si bé en alguns llocs per canvis laterals de fàcies són més argilènques, pel que són aprofitables per al cultiu. Aquesta massa està totalment vorejada per un gros paquet calcari, on els seus materials estan en contacte amb els anteriors de manera normal per la part S. S. E. del poble, mentres que en la resta, ho fan per cavalcament d'aquests sobre els primers.

La importància econòmica d'aquests cavalcament s'observa en l'aliniació a pocs metres d'ell, de la major part de fonts de la comarca. La primera d'elles, és la que abasteix al poble. La segona, més caudalosa que la primera, és l'anomenada «Font de Boix». La tercera, «Font del Teix» que recull l'aigua de l'escama de corriment que s'observa arribant a Bel per la carretera de «Torre Miró» en el moment que s'ovira el poble, i la quarta (la més important de totes) la «Font de la Figuera» canalitzada i aconduïda a Rossell per a l'abasteixement d'aigua de la població.

Malgrat tot, des del punt de vista Espeleològic ens interessa l'estudi de les calisses, amb els seus fenòmens tectònics i kàrstics, per a l'estudi i localització de cavitats.

Els materials calcaris en el que es troben els avencs són preferentment calisses de textura fina, quelcom dolomítiques amb fines vetes de concrecions de calcita de color gris fosc en fracturacions recents, i color gris blavós en les fracturacions velles i en la superfície.

Posseeixen un **lapiac** desigualment desenvolupat segons les zones i com a fòssils s'han trobat en elles «**toucacies**» i «**matheronies**» que les caracteritzen com a perteneixents a l'Abtiens (Cretàsic).

Aquests no són sens dubte els únics materials calcaris existents, sinó que també es troben les dolomies negres, calisses quelcom rogenques, i calisses colitiques, formades per agregats esfèrics fins i tot d'un centímetre de diàmetre; aquestes últimes d'escassa potència.

Tectònicament la zona està molt fracturada. Com a fractures importants

trobem a part del cavalcament ja esmentat, les següents: La primera i de major importància amb gros escarpament morfològic que forma el conjunt de cingles que aïllen la zona, enfonsa els materials calcaris constituint la vora superior de la depressió-prolongació de la plana que es troba entre Montsià-Monts d'Iria i la zona esmentada. La direcció d'aquesta falla és S. W. N. E. i comprèn un salt de poc menys de cinc-cents metres. Té, altrament, falles secundàries.

Una altra falla important és la que aprofita el riu Cèrvol per obrir-se pas; és perpendicular a l'anterior. Tant d'aquesta falla com de l'altra, surten falles secundàries com les que voregen i contribueixen a l'aïllament de La Pena (1.005 m.)

Paral·lelament a l'anterior, existeix una altra fracturació que talla les calisses. les margues calcàries, les calisses del cavalcament, i és aprofitada pel barranc del Mas del Coll per a obrir-se pas

I per últim, la que també interessa és la que apareix a uns cinc-cents metres al N. del cavalcament, i que torna a aixecar les calisses, que d'aquesta manera formaren la muntanya en la que s'hi troba l'Avenc d'Inça, que fou explorat. Aquesta falla és aprofitada pel barranc de Requena per al seu curs.

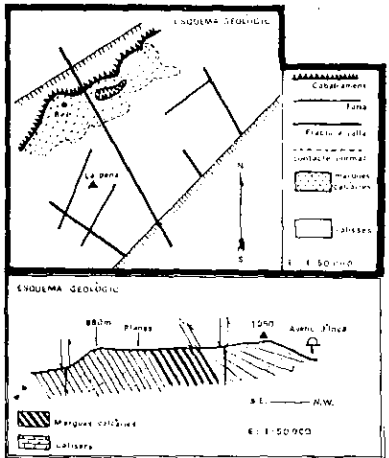
En quant a l'estudi dels avencs visitats, podem realitzar-ho, atenent-nos a les característiques següents:

Primera: Cavitats formades per conduccions d'aigües subterrànies com la de «La Desfeta» o el de «L'Avela Masa» enclavats en La Pena, on ja no tenen activitat. I les que s'hi té accés per obertures laterals, el que dona a la segona tot l'aspecte de cova-avenc.

Segona: Cavitats formades per diaclases; l'Avenc d'Inça, el més profund dels explorats en la zona, pertany a aquets tipus. L'origen tectònic d'aquesta cavitat s'observa clarament en l'estretesa de les seves sales en relació a la seva gran alçada, tal com es pot apreciar perfectament en la topografia. És notable ademés en aquesta cavitat que totes les seves ramificacions tant per dalt com per baix siguin taponades per grans blocs de calisses que segurament es van iniciar ja en el moment de la formació de la cavitat. La cavitat no ha conseguit major profunditat degut a uns nivells de calisses bastant sorrenques que al descompondre's van deixar molts residus.

Llògicament les dues primeres, tenen boniques formacions estalagmítiques en quant que l'última, malgrat que en té algunes, no tenen comparació amb les anteriors el que confirma ço dit sobre la «gènesi» de les mateixes.

Segimon Ainerola

Resum de les cavitats explorades

“AVENC D'INÇA”

El divendres de bon matí, tots els components de l'expedició acompanyats pel Sr. Niñerola (pare d'un dels expedicionaris) que resideix a Rosell (un poble veí) ens desplaçem vers una cavitat, seguint els consells de tothom.

Totes les persones del poble, ens diuen que aquesta cavitat serà el plat fort de l'expedició, i seguidament ens donen unes mides exagerades i unes suposicions supèrflues (fins i tot que no s'acabaria mai).

Ara, un cop explorat, ens adonem que si bé no és tant com havíem dit, efectivament ha estat el més profund i de més envergadura de l'expedició.

Està situat a una distància d'uns deu quilòmetres de Bel, direcció N. (unes dues hores i mitja de marxa). Hi han dues formes d'arribar-hi. El camí normal, és el que voreja tots els turons, sense perdre gaire alçada, i que es dirigeix a La Pobla de Benifassar, passant pel «Mas de Inza». Tant punt s'ha passat el desnivell que forma El Barranc i es divisen les planes de l'altre costat, cal desviar-se a la dreta i passar el petit coll que formen dos turons de 1.030 m i 1.060 m respectivament. En aquest últim, es troba l'avenc.

L'altre camí és una drecera la qual travessa en línia recta bastant de tros del trajecte anterior (a partir de la Font del Preguntó) i va a parar al coll esmentat abans. Ara bé, aquest últim camí és molt més dur i dolent.

La topografia de l'avenc és dificultosa i complicada i els aixecaments topogràfics no són tals, sinó esquemes orientatius.

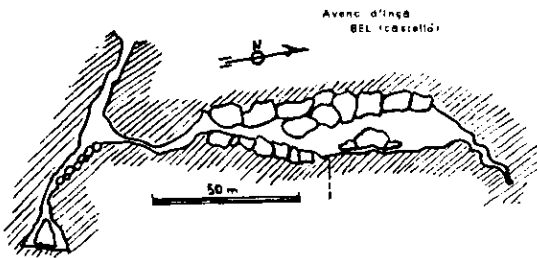
Comença amb un pou de trenta-cinc metres a on els cinc primers metres es fan

penjats en el buit i la resta frega en la paret. Aquest primer pou aprofita una diaclassa per infiltrar-se, i està carent de concrecions durant tot el llarg.

Continua una rampa molt inclinada vers l'esquerra, la qual dona a un pou de divuit metres que en principi es trobava oburat. En el

sostre de l'abans esmentada rampa es troben concrecions i formes estalactítics en poca quantitat i en el final del segon pou s'observen estalactites.

Al començament de la rampa es troba un forat que continua en diagonal a la mateixa i dona a una gran sala bi-partida per grans blocs de pedra. En la primera part de la sala hom pot guaitar gran quantitat de pedres, sens dubte llençades des de l'exterior. En la segona part s'observen gran quantitat d'estalactites climàtiques i mixtes, banderes, etc. i també estalagmites pagodites i mixtes. Aquesta sala se l'anomenà «Sala de les banderes». Després de superar uns blocs que hi han al final, s'arriba a una galeria que dona a una diaclassa que segueix la mateixa direcció que la primera. En la meitat d'aquesta diaclassa existeix un forat que dona a un pou al qual s'hi pot arribar per un altre forat existent a una distància de quinze metres de longitud i un desnivell de quatre metres. Aquest últim pou també està cobert de pedres, d'antics esfondraments. Altrament existeixen continuacions secundàries en la «Sala de les banderes», de poca importància, no arribant a una màxima de quatre metres.

PROFUNDITAT: Setanta metres.

MATERIAL: Noranta metres d'escala, doscents metres de corda, dues bagues i material personal.

DESCENS: Primera Exploració, Francesc Masriera, Jaume Clupés, Joan Soló Antoni Coll, Jordi Coll, Eduard Clavell Jaume Samper, Segimon Niñerola i Pere Busquets.

Segona Exploració, Antoni Coll, Segimon Niñerola, Joan Solà i Jordi Coll.

Pere Busquets

"AVENC DE LA JONQUERA"

El primer desplaçament s'efectuà el dissabte per un grup de dos. Degut a causes imprevistes un grup d'enllaç que tenia de traslladar el material innecessari que hi havia en l'Avenc d'Inça i portar-lo a aquesta nova cavitat, es va extraviar, i com que el primer grup tenia poc material, solament pogué baixar els quinze primers metres, arribant a la que més tard fou «la trinxera».

El diumenge, un nou grup format per quatre elements va desplaçar-se a l'avenc.

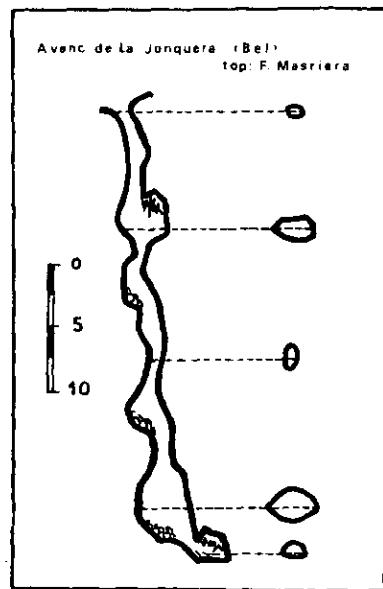
Es troba en un desnivell ascendent d'uns cinquanta metres en comparació a l'actual riera (la qual porta el nom que més tard se li va passar a la cavitat.)

Per arribar-hi cal agofar el camí, que des del poble porta a El Barranc (direcció Rosell.) D'allí, es segueix un corriol que passa pel costat d'una font i arriba a una casa deshabitada. Pel costat d'aquesta casa passa la riera abans referida, i l'avenc es troba a la vessant dreta, al cap d'uns deu minuts.

La formació de l'avenc és a causa de moviments tectònics (típics en la regió), però més endavant l'hidrologia va jugar el seu paper sobretot en el que es refereix al final a on existeix una petita sala, en la qual hom pot comprovar que es troba en procés de transformació.

La cavitat és formada per un sol pou, però tan irregular que no és possible descendre continuadament, sinó que és necessari al menys efectuar una pauta, concretament en «la trinxera» a on s'observen desprendiments perillosos de pedres, pel que cal refugiar-se. Les parets estan completament descompostes.

Al final del pou i abans de la petita sala, es pot guaitar diverses ramificacions, una de d'elles la constitueix una diaclassa en forma d'embut. Les altres ramificacions consisteixen en petites galeries de poca importància, formades a causa de fracturacions. També s'observen blocs despresos durant el curs de formació i «terra rossa» lliurada durant la descalcificació, que donen a la cavitat un aspecte d'aparell karstic mort.

PROFUNDITAT: Trenta-cinc metres.

MATERIAL: Dos electrons de vint metres, dues cordes de vint metres, cinc mosquetons i material personal.

DESCENS: Dia 17-4-65 per Jaume Samper i Jaume Clupés.

Dia 18-4-65 Jaume Clupés, Francesc Masriera, Jordi Coll i Pere Busquets.

Pere Busquets

"COVA DEL PASTOR"

Aquesta cova fou localitzada mentre es buscava l'avenc que més tard se'l batejà amb el nom de «Avenc de la Jonquera»

Es troba a una distància de doscents metres, i a un desnivell ascendent de trenta metres, en comparació a l'avenc esmentat.

Té l'entrada allargada i en canvi una alçada de dos metres.

Tant punt s'entra hi han grans blocs despresos, els quals ocupen la meitat de la caverna. Per sota dels blocs de pedra, pot passar-se per una gatereta. La cova acaba en cunya, i al final hi havien també derrubis, els quals després de treure'ls, es guaita una petita fisura per la que no era possible passar, però sí era possible que continués.

En tota la cavitat quasi no es veien concrecions (hi havia solament una filtració.)

LONGITUD: Divuit metres.

DESCENS: Dia 17-4-65 per Jaume Samper i Jaume Clupés.

Jaume Clupés

"AVENC DE LA MOLA"

El diumenge un grup de dos individus, acompanyats per un noi del poble, ens dirigim vers «La Mola», massís en què segons declaracions hi existeix una cavitat.

Després d'uns vint-i-cinc minuts de camí arribem a l'avenc.

Per arribar-hi s'ha de seguir el camí del cementiri i a través de les Planes de Bel fins arribar al massís de «La Mola». La localització de l'avenc, és molt difícil.

Té l'entrada molt petita i està tapada per una pedra per tal d'evitar que no hi caigut ningú.

Com que el pou era petit el noi del poble també va baixar.

El pou i els primers metres de rampa que vénen després estaven completament destruïts, degut a què abans, havien intentat omplir de pedres la cavitat, per evitar que ningú s'hi fes mal.

Per tant no cal dir que tot estava ple de pedres. En l'últim tros de rampa, hi havien boniques concrecions i petites estalactites i pel que es pogué apreciar, la cavitat no donava mostres d'actuar com a clavegueró. La cavitat quedava taponada als divuit metres, però segurament pot tenir més profunditat, compte que la zona presentava mostres de grans moviments tectònics i en canvi pocs de descalcificació.

Les estalactites eren de formació «no accelerada» i les filtracions encara actuaven.

A fi de tenir un document de la cavitat s'intentà filmar un petit reportatge de l'interior, però tinguérem de sortir corrents ja que com que la cavitat era petita, s'omplien tot seguit del fum de dues bengales de magnesi.

Se la batejà amb el mateix nom del massís a on estava situada.

PROFUNDITAT: Divuit metres.

MATERIAL: Un electró de vint metres, una corda de vint metres i material personal.

DESCENS: Dia 18-4-65. per Jaume Samper i Toni Coll.

Antoni Coll

